

Jan Stefan Jaworski, *Prawdziwe oblicze Boga. Całun Turyński w świetle najnowszych badań naukowych*, Warszawa: Wydawnictwo Fronda, 2020, ss. 280.

Książka prof. Jana S. Jaworskiego, emerytowanego profesora chemii Uniwersytetu Warszawskiego, jest pokłosiem międzyuczelnianego interdyscyplinarnego seminarium sydonologicznego, prowadzonego z inicjatywy Uniwersytetu Jagiellońskiego (prof. Krzysztof Pilarczyk), Akademii Górniczo-Hutniczej (prof. Wojciech Kucewicz), Uniwersytetu Papieskiego Jana Pawła II (ks. prof. Roman Bogacz) i Uniwersytetu Gdańskiego (prof. Zbigniew Treppa), które odbywało się przez cztery semestry w latach 2017-2020 pod patronatem Polskiego Centrum Sydonologicznego. Uczestniczący w nim prof. J.S. Jaworski, kilkakrotnie prezentując najnowsze badania nad Całunem Turyńskim uczonych z USA, zwłaszcza grupy STURP, oraz europejskich, głównie prof. Giulia Fantiego z Uniwersytetu w Padwie. W niniejszej książce usystematyzował je i rozwinął w trzech rozdziałach. I tak przedstawił próby określenia struktury i wieku Całunu (1), śladów krwi na płótnie (2) i wizerunku widocznego na nim ciała (3). W ten sposób po raz pierwszy polski uczoney opublikował naukową pracę z zakresu sydonologii, prezentując mało w Polsce znane wyniki z lat 2010-2019 z wykorzystaniem technik stosowanych we współczesnej analizie pomiarowej. Jego próba bezstronnego opisu faktów naukowych oraz prowadzonego dyskursu, pozwala czytelnikowi książki na wyrobienie sobie poglądu na słuszność proponowanych hipotez i wartość wyprowadzanych wniosków z przeprowadzonych badań oraz odrzucenia tezy o fałszerstwie wizerunku Jezusa zmartwychwstałego, dokonanym rzekomo w drugiej połowie średniowiecza. Sam zdaje sobie sprawę z ograniczoności badań fizykochemicznych i staje przed tajemniczym płótnem z Turynu jako człowiek wierzący, który do rozwiązania jego zagadki używa nie tylko rozumu, ale i wiary religijnej. Autor nie udziela w swej książce prostych odpowiedzi na istotne pytania związane z Całunem Turyńskim. Wskazuje na potrzebę prowadzenia dalszych studiów i poszukiwanie lepszych narzędzi badawczych. Sam jest przekonany, że mamy do czynienia z artefaktem, który powstał podczas zmartwychwstania Jezusa, przez co traktowany jest przez niego jako relikwia, mimo że źródło energii, które sprawiło odbicie na płótnie ciała nie jest dostępne naukom fizykochemicznym i nie zostało dotąd przez badaczy rozpoznane. Stają oni przed dylematem, który skłania do posłużenia się aktem wiary, wymagającym decyzji woli, bez naukowego dowodu. Tym, którzy dochodzą wraz z nim do takich konstatacji dedykuje sonet swego autorstwa:

*Który się trudzisz by poznać zagadki
ułamków sekund od narodzin świata,
uciekających od siebie galaktyk,
ziarenek materii co stanowią atom,*

*który nie ufasz przekazowi Księgi,
tradycje wieków między mity wkładasz,
zaćmiony kultem nauki, żadnej głębi
sercem nie przenikniesz – nim wcześniej nie zbadasz,*

*spójrz – oto czeka specjalnie dla ciebie
na lnianym płótnie wizerunek nikły
i wzywa rozum i milczy zarazem*

*i każde słowo potwierdza obrazem,
zdumiewa, kusi, do pokory skłania:
byś w nim rozpoznał świadka Zmartwychwstania.*

Prof. dr hab. Krzysztof Pilarczyk

zob. https://issuu.com/alma-mater/docs/alma_mater_220-221 (s. 94)